
[2017-15-RE](#)

CAUSA 2017-15-RE

(Martínez Campistros i Aldosa Cases c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 128-2017. Recurs d'empara

Aute del 12 de juny del 2017

BOPA núm. 40, del 21 de juny del 2017

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 de març del 2017, per la representació processal dels Srs. Cèlia Martínez Campistros i Salvador Aldosa Cases, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra els autes del 5 d'octubre del 2016 i del 21 de febrer del 2017, dictats per la Secció de Contenciós-Administratiu 1 de la Batllia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a un procés de durada raonable, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada i que declari la vulneració dels drets fonamentals esmentats;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe presentat pel Ministeri Fiscal el 12 d'abril del 2017;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Juan Antonio Ortega Díaz-Ambrona;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. Arran de la publicació al BOPA de l'admissió a tràmit d'un contenciós administratiu entre tres particulars i l'Agència de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB) en què es demanava la nul·litat i/o l'anul·labilitat de la resolució d'aquesta agència del 21 d'abril del 2016, la representació processal dels recurrents va formular una petició d'adhesió a aquesta demanda.

1.2. El 5 d'octubre del 2016, el Tribunal de Batlles va dictar un aute mitjançant el qual no donava lloc a aquesta adhesió.

1.3. La representació processal dels recurrents va presentar un recurs d'apel·lació davant la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia contra aquesta decisió. Aquesta apel·lació encara no ha estat resolta.

1.4. Paral·lelament, aquesta representació processal també va presentar un incident de nul·litat d'actuacions davant la Batllia per considerar que s'havia vulnerat l'article 10 de la Constitució, pel fet d'impedir a aquesta part accedir al procediment mitjançant una adhesió, perquè no s'havia tramès còpia de la demanda, ni s'havia refusat aquesta tramesa, cosa que vulnera el dret a obtenir una decisió en un termini raonable.

1.5. El 21 de febrer del 2017, el Tribunal de Batlles va dictar un aute mitjançant el qual desestimava aquest incident de nul·litat d'actuacions.

1.6. El 16 de març del 2017, la representació processal dels Srs. Cèlia Martínez Campistros i Salvador Aldosa Cases va interposar un recurs d'empara contra les resolucions esmentades de la Secció de Contenciós-Administratiu 1 de la Batllia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a un procés de durada raonable, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica dels recurrents

- Aquesta part manifesta que ha presentat aquest recurs d'empara per tal d'evitar la preclusió, ja que el refús del dret d'adhesió a una demanda contenciosa-administrativa constitueix per si mateixa la vulneració del dret a la jurisdicció.
- El mecanisme de l'adhesió està regulat a l'article 25 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.
- Afegeix que també s'ha vulnerat el dret a un procés degut, ja que el Tribunal de Batlles va prendre la seva decisió sense donar audiència a aquesta part, així com el dret a obtenir una decisió en un termini raonable, ja que des de la petició d'adhesió, el 20 de juliol del 2016, fins a la seva denegació, el 12 de gener del 2017, el temps transcorregut fa inútil una hipotètica futura adhesió.
- També constitueix una dilació indeguda el lapse de temps entre la data de la decisió esmentada, el 5 d'octubre del 2016, i la data de la seva notificació, el 12 de gener del 2017.
- Pel que fa al fons de l'aute impugnat, aquesta part destaca que aquest no s'ajusta al cànon de constitucionalitat elaborat pel Tribunal Constitucional. Rebat els arguments del Tribunal de Batlles i manifesta que cap tribunal pot impedir la utilització dels mecanismes d'accés a la jurisdicció regulats en les lleis. En aquest cas, la facultat d'elecció pertany a l'administrat, el qual pot instar una demanda o adherir-se a una demanda, són accions acumulatives i no excloents.
- També destaca que els recurrents tenen un interès directe i legítim en la declaració de nul·litat o d'anul·labilitat de l'acte administratiu en qüestió, afegint que la situació dels recurrents i la dels demandants inicials de la causa, així com les seves pretensions, no són diferents.

- Pel que fa a l'al·legació d'una suposada vulneració del dret a la intimitat dels demandants inicials recorda que aquest dret no abasta l'esfera patrimonial de les persones, i d'acord amb el principi de publicitat del procediment contenciós-administratiu, ha de prevaler el dret d'accés a l'adhesió al procés de qualsevol persona amb un interès legítim i directe, sobretot quan els demandants inicials no han al·legat la defensa d'aquest dret.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada i que declari la vulneració dels drets fonamentals esmentats.

2.2. Argumentació del Tribunal de Batlles

- El Tribunal de Batlles declara que el mer assenyalament de ser titulars d'accions preferents no justifica l'existència d'un interès directe i legítim en aquest plet. També manifesten tenir contractats altres productes, cosa que dista de la conjuntura i de les pretensions dels demandants de la causa a la qual pretenen adherir-se.

- Per consegüent, la seva intervenció com a adherents en aquest procés no és procedent.

En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, el Tribunal de Batlles manifesta:

- que no s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció, per tal com els recurrents podien legítimament presentar una demanda directament en impugnació de l'acte administratiu que pretenien impugnar;

- que com ja es va dir en la sentència impugnada, la conjuntura i les pretensions dels demandants i les dels recurrents són diferents;

- i, que l'admissió de l'adhesió vulneraria el dret a la intimitat dels demandants, reconegut a l'article 14 de la Constitució, ja que la informació dels productes contractats, així com els seus arguments per defensar la seva postura corresponen a la seva esfera íntima i privada.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal manifesta que els recurrents no han esgotat la via jurisdiccional ordinària en defensa de la presumpta vulneració dels drets fonamentals al·legats, de conformitat amb les disposicions de l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional posat en relació amb l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials, ja que el Tribunal Superior de Justícia encara no s'ha pronunciat en apel·lació contra l'aute d'instància. No obstant això, afegeix que de les actuacions no es desprèn la vulneració de cap dels drets fonamentals al·legats.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que declari la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

Aquest recurs d'empara impugna en essència la denegació per part de la Batllia del dret dels recurrents a adherir-se a una determinada demanda contenciosa contra una decisió de l'Agència

Estatut de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB) impugnada per tres demandants. Argumenta que la denegació de l'adhesió vulnera l'article 10 de la Constitució d'Andorra.

L'article 25 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal permet la intervenció en el procés a qualsevol persona que tingui interès directe i legítim en l'objecte del judici. Per tal de poder exercir aquest dret es fa l'anunci corresponent en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

3.1. Denegar sense fonament suficient l'accés a la intervenció com a adherent en un procés administratiu o fiscal a una persona amb interès legítim podria suposar, no només una infracció de l'article 25 esmentat de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, sinó també, si de cas, una vulneració del dret constitucional d'accés a la jurisdicció. Però abans d'examinar aquesta possibilitat la jurisdicció ordinària competent ha d'haver jutjat de manera definitiva si existeix o no existeix, des de la seva perspectiva, l'interès legítim de l'adherent.

A manca d'aquest judici, en l'estat actual de les actuacions, que han dut a aquest recurs d'empara, no hi ha possibilitat de confirmar, ni tampoc de descartar l'existència d'una vulneració de rellevància constitucional. I això perquè no s'han pronunciat amb caràcter previ i definitiu sobre el fons les instàncies competents de la jurisdicció administrativa ordinàries. Falta, almenys, la decisió del Tribunal Superior de Justícia, en la seva Sala Administrativa, a la qual, el 24 de gener del 2017, es va dirigir un recurs i que, semblaria que encara no està resolt o si ho està, no s'ha aportat la resolució.

3.2. L'article 94.1 de la Llei qualificada d'aquest Tribunal assenyala que si es produeix la vulneració d'algun dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució en el decurs d'un procediment judicial "*el subjecte afectat ha d'al·legar aquesta lesió (...) davant l'òrgan judicial ordinari pels mitjans i recursos que la legislació estableix*". I s'afegeix en l'apartat 2 d'aquest mateix article que pot interposar l'empara quan no existeixi cap més mitjà de defensa del dret constitucional vulnerat.

A la vista d'això que acabem de dir, aquest Tribunal només podrà examinar aquesta causa, ja jutjada per la Batllia, una vegada s'hagi adoptat la decisió definitiva. I es podrà valorar, cas que sigui admissible, si existeix una infracció, o no, amb transcendència constitucional.

3.3. Mentrestant aquest recurs és prematur i ha d'inadmetre's a tràmit, sense que preclogui per aquesta inadmissió, el dret dels recurrents a reiterar l'empara, eventualment, a la vista d'allò que resulti, en definitiva, de la decisió del Tribunal Superior de Justícia.

La inadmissió comprèn la totalitat de la impugnació, inclosa la qüestió de si el temps en la resposta judicial ordinària ha estat o no ha estat de durada raonable, si la denegació pot basar-se en el respecte del dret constitucional a la intimitat, reconegut a l'article 14 de la Constitució, o si s'ha omès un tràmit essencial d'audiència.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2017-15-RE presentat per la representació processal dels

Srs. Cèlia Martínez Campistros i Salvador Aldosa Cases contra els autes del 5 d'octubre del 2016 i del 21 de febrer del 2017, dictats per la Secció de Contenciós-Administratiu 1 de la Batllia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, al president de la Batllia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 de juny del 2017.

Isidre Molas Batllori
President

Dominique Rousseau
Vicepresident

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona
Magistrat